

Ronald de Jong

De schedelplaats

Een plaats van overwinning

1 Samuel 17

De geschiedenis van David is er één die tot de verbeelding spreekt. David die de reus Goliath verslaat: je kunt er mooie plaatjes bij tekenen. Het is ook een geschiedenis die vol is met beelden waarvan we veel kunnen leren en die heenwijzen naar Christus, die de overwinnaar is van de satan, de allergrootste vijand.

David komt in deze geschiedenis drie mannen tegen die bij name worden genoemd, en die voorkomen in hun volgorde van toenemende lengte. Ten eerste Eliab, zijn oudste broer, die groter was dan David en die in woede ontstak tegen hem. Maar God zei tegen Samuel: 'Kijk niet (...) naar de hoogte van zijn gestalte' (1 Sam. 16:7). David liet zich niet door de woorden van Eliab ontmoedigen, keek niet naar zijn grootte of status als oudste broer, maar 'wendde zich van hem af' (1 Sam. 17:30).

De tweede is Saul, de heersende koning. Hij was 'van zijn schouders en hoger langer dan heel het volk' (1 Sam. 10:23). Ook zijn woorden tegen David waren ontmoedigend, maar David was vastberaden en zei dat hij met zijn blote handen zowel leeuw als beer had gedood. Dit tekent twee manieren waarop de vijand je kan aanvallen: de leeuw bespringt je onverwacht en doet dan zijn verwoestende werk, maar de beer drukt je plat met zijn sterke poten en knuffelt je als het ware dood. David overwon leeuw en beer! Saul wil hem laten strijden op zijn eigen manier. Hier gaat David niet in mee, hij is hierin niet geoefend en ook zegt hij in vers 45: 'de Heere verlost niet door zwaard of speer'. David had ervaring opgedaan

in zijn vertrouwen op God: dat had hem al eerder overwinningen geschonken. De grootte van Saul en zijn status als koning deden hem niet wijken.

Dus voordat David de grootste vijand tegemoet trad, had hij in de ontmoetingen met Eliab en Saul al twee overwinningen behaald! Op Eliab, die in woede ontstak en daarmee doet denken aan de aanval van een leeuw; en op Saul, die hem uiteindelijk wilde helpen met zijn menselijke inzichten en wiens aanval leek op die van een beer.

Als laatste is daar dan die enorme man Goliath, en de geschiedenis is ons bekend. David komt naar hem toe in de Naam van de Heere van de legermachten en hij veilt hem met een steen uit zijn slinger. Dit was wel een les voor Saul de Benjaminit, want het waren speciaal de Benjaminiten die konden slingeren zonder te missen (zie Richt. 20:16). David gaat de strijd aan, die Saul had moeten strijden. David doodt Goliath met zijn eigen wapen en hakt daarmee zijn hoofd af. En dan neemt hij het hoofd van Goliath en brengt het naar Jeruzalem. We vinden in de Bijbel verder geen aanwijzingen waar precies dat hoofd is gebracht en begraven. Het zou zeker niet toegestaan zijn het hoofd binnen de stadsmuren te begraven en er staat ook niet dat het hoofd 'in' Jeruzalem is gebracht. Er is veel gespeculeerd hierover en men heeft wel geclaimd dat de schedel is gevonden, maar wij gaan niet hierin mee en houden ons aan het geopenbaarde Woord van God.

Is het dan niet een geweldige gedachte dat er honderden jaren na deze geschiedenis bij Jeruzalem een plek was in de vorm van een schedel? Een schedel die sprak van een overwonnen vijand? En het was op deze schedelplaats, dat de Overwinnaar – onze Heere en Heiland – de doodsteek gaf aan de vijand en daarmee de dood overwon. Die vijand, de satan, heeft Hij verslagen met diens eigen wapen: namelijk de dood. Waar die schedelplaats Golgotha precies was, is ook niet met zekerheid te zeggen. Maar wij mogen in gedachten de beide plaatsen met elkaar verbinden en in de overwinning die David behaalde een beeld zien van de Heere Jezus, die de satan de kop wilde vermorzelen. En daarom, broeders en zusters: Laat ons Hem, de Overwinnaar, loven!

OudeSporen 2021

